

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 10. Nullam ad Christi miracula habebat Nazareth actionem, quorum acceperat à Patre potestatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

§. 10. Nullam ad Christi miracula habebat Nazareth actionem, quorum acceperat à Patre potestatem.

ambulauerat pater eius, seruauitque immunditiam, 2. p.
 Et tenditque ei insidias serui sui, & interfecerunt Regē in domo sua. Dicit Glicas, Opere precium fuit inquirere, quamobrem Deus Manasses quidem poenitentiam exisset ausuri, sed non filij eius Ammonem, quem uisitat segetis d. messui. Manassen uinculis abfoluit, & in Babylonia ca. uuu. reducit. Hierusalē ad peccatorum eorum mouet poenitentiam, recepit in gratiam regnoque restituit: hunc uero propria in terra deserit in peccatis obduratū, & finali impietate discedentem. Quid igitur egi? An non uirtusque eadem animus? Pater eius uestigia reliquit, uibus hic incesit, pater eius de peccatis doluit hic pertinax in illis subita hinc morte rapitur æternū periturus. Numerum cogitationem qualem prauam apud animā instituit, cum secum uia loqueretur: Pater à puero multa scelera fecit, in senectute poenitentia egi. Quam uobrem & ipse hac in ætate pro animi libidine me geram, & deinceps ad Dñm me conuertam. Hac igitur de causa Deus poenitentiam ipsius non exspectauit, quando paterni calamitatibus nullo modo factus est melior. Quæ mentis uelania patri meo misericors Deus indulgit, indulget & mihi. Ut omnibus pateat, quod nulla suppetat ratio, ut dona gratiæ, quæ Deus quibusdam concedit, concludant homines ea alijs quoque concedenda, sed nec ex iustitia præterant peccatores suorum ueniam delectorum, quam Deo placuit mera sua benignitate alijs elargiri. Proinde Christus Nazarenus indicauit, quod in operibus gratiæ ac miraculorum, quæ ex diuino pendunt libero beneplacito nulla sit iuris actio proferenda, aut natura consortium: in illis etenim non uni magis quam alteri Deus obligatur.

Tenetur quis amplius natali solo, ratione eius quod ex illo habet. Potestatem miracula parandi, non à ciuitate s. a non à patria Christus terrena, sed de celo, sed de Patre acceperat, sed de nec illa terrenis legibus dispensanda, sed de regat æterni Patris sui uoluntate distribuenda. Sic Apostolis consanguineis suis respondit Apostolis, qui sibi iure pro titulo consanguinitatis, & patriæ postularunt illis priores esse concederet, & cathedras suæ proximas mas in obtinerent occupandas. Illis respondit, quod in regno ordinatè procederent, non eam potestatem primas in regno suo cathedras concedendi acceperat à natura in qua illi erant propinqui, sed eam sibi Pater cælestis concesserat, proinde nullum ius ad illas præcedendas aliud esse quam liberam æterni Patris sui uoluntatem. Sedere ad Matt. 10. dexteram 22.

A Men dico uobis, non est Propheta sine honore, nisi in patria sua. Liqueat hic quā iuste nobiscum agat Deus ut in iudicium intrare uelit, & rationem exponere, atque eorum quæ facit aut facere omni ut dare satisfactionem nulla licet ratione constringat. ut. Facilis factis & obuia dari possent responsio Nazarenis, quod in materia miraculorum, & diuine operum misericordie, nulla sit alleganda insitituta natura, in illis etenim maior non est huiusquam alteri ea faciendi obligatio, & ex Dei mera ac libera pendebat illa uoluntate, teste D. Paulo: Constat enim Deo signis, & portentis, & uarijs uirtutibus, & Spiritus Sancti distributionibus, secundum uoluntatem. Ita Diu. Ambrosius sanctorum confortes, non curabat eorum, uoluntatis enim est hæc medicina, non gentis, & diuinum minus uotis eligitur, non natura iure desertur. Grauitatē expendunt S. Litteræ crimina Regis Manasses impiissima, quæ tanta fuerunt ut Deum iracundiam atrociter adeo, ut totum uoluerit populū extirpare, de quo sic D. Hieronymus. Cessissima est irasitio apud Iudeos Isaiam de sua prophetasse morte, quod ferrandus esset à Manasse ferrā lignea. Unde & nostrorum plurimi illud quod de Saulorum passione in Epistola ad Hebræos ponitur ferrati sunt, ad Isaiā referunt passionem, ita ut, tam ex hoc quam ex alijs constet scelera Manasses fuisse nefandissima. In eodem quoque L. Paralipomenon secundo notat pariter Spiritus S. Regis contriti poenitentiam. Egit poenitentiam uisitat coram Deo, Subiungit in Glossa Rabanus Audita poenitentia Manasse nemo debet de Dei misericordia desperare, sed magis per poenitentiam presumere de ueniam. Notetur atque loquendi modus. Egit poenitentiam ualde coram Deo. Quod ipse Deus inquam censuerit Manasse poenitentiam. Ille qui peccati nouit grauitatem uidit poenitentiam, & placuit: quia parum est, quod illi culpam remittit, sed de uinculis eripuit, regnoque restituit: magna magnam postulant peccata poenitentiam. De quo Glicas, res digna memoria: peccat filius eius Ammon, cuius obitum Spiritus S. enarrat, de eoque sic proloquitur. Fecit enim malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses. Pater eius & ambulauit in omni uia, per quam Hieron. Baptist. de Lanna Tom. II.

I. Censura
 II. Censura
 III. Censura
 IV. Censura
 V. Censura
 VI. Censura
 VII. Censura
 VIII. Censura
 IX. Censura
 X. Censura
 XI. Censura
 XII. Censura
 XIII. Censura
 XIV. Censura
 XV. Censura
 XVI. Censura
 XVII. Censura
 XVIII. Censura
 XIX. Censura
 XX. Censura
 XXI. Censura
 XXII. Censura
 XXIII. Censura
 XXIV. Censura
 XXV. Censura
 XXVI. Censura
 XXVII. Censura
 XXVIII. Censura
 XXIX. Censura
 XXX. Censura

dexteram meam, vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo.

Quest. 56 Ex his optime declarat D. Iustinus Martyr questionem sibi ab infidelibus propositam, ex historia de nuptijs in Cana Galilæe dū Virgo Sanctissima filio vini defectum aperit in hæc verba: *Fili, vinum non habens,* quod tantum valet ac si rogaret, illi tam vigenti succurreret necessitati, in summo potentie suæ miraculo; cui respondit: *Quid tibi, & tibi est mulier?* Sonant hæc verba magnam vt videtur mentis austeritatem, aculei mordacitatem, quiniimo, & non a minima habent difficultatem: quia communi S. Scripturæ loquendi formula significat: *Quid tibi, & tibi est mulier?* Quid tibi tecum & tibi mecum negotij, quæ utriusque convenientia: sic alteri respondit Iehu: *Quid tibi, & paci?* Et vxor rescriptit Pilato: *Nihil tibi, & iusto huic.* Quinimo & Christo diabolus: *Quid tibi, & tibi est Iesu filii Dei altissimi?* Cui alludit, ni fallor, Apollolus dum ait: *Quæ societas luci ad tenebras, quæ autem conuentio Christi ad Belial?* Quantum sapio, ô

IV. *Christi ad matrem* *Christi ad matrem* *Christi ad matrem* *Christi ad matrem*

Ioan. 2. 3. **Ioan. 2. 3.** **Ioan. 2. 3.** **Ioan. 2. 3.**

18. **18.** **18.** **18.**

D. IVST. MART. **D. IVST. MART.** **D. IVST. MART.** **D. IVST. MART.**

18. **18.** **18.** **18.**

lo modo illa fuisset anterior. In eum igitur finem talia protulit verba, quibus euidenter confiteretur & protestatur, nobisque omnibus inuemat, quod præter humanam naturam quam de virgine sumplerat, aliam quoque haberet diuinam omnimodè superiorem, iuxta quam, nec modicum, nec multum ab illa ant procedebat vt filius, aut dependebat vt minor; licet autem ex natura humana illam agnoscat vt matrem, illique subiiciatur, diuinæ tamen nature respectu, non vt talem agnoscat, nec in villo subiicitur matri, & sicut secundum illam non ab illa dependet, sic nec secundum omnipotentiam, patrandique miracula potestatem; verba profecto D. Iustini: *Respondit Virgo: N. que me filium respicit, naque miraculum denegauit, quid sibi veli ego intelligo. Non mea sed vestra causa sic locutus est. Præsebat ab Evangelista scribenda, & tradenda posteris. Deus erat, Deum se esse, cum primū miraculum fecit, naque eam à me naturam habere, id est, diuinam, qua miraculum facturus erat, voluit indicare.* Hæc est illa ipsa responsio, quam postmodum eisdem dubio dederunt D. Aug. ac D. Greg. Marti voluit Christus innuere. Respondet D. Aug. *Quod de me facti miraculum, nos tu genuisti, diuinitatem meam non tu genuisti.* Marti dicere voluit inquit D. Greg. *Ex miraculo, quod tua natura non habeo, te mirum cognosco.* Plus istis congruenter hæc occasione poterat hoc Christus respondere Nazareus: *Quid tibi, & tibi Nazareus?* Miracula à me sub iure filij tui reposcisti. Et quid tibi tecum in hoc est commercij? Num forte ex munere tuo hæc polleo potestate? De te ne mutuaui? Nec illam ex te habeo, nec illam mihi tu dedisti, nec huius te ratione velut matrem agnosco, Patrem tantummodo caelestem agnosco, ex quo illam habeo, ille mihi eam communicauit.

His suppositis nullus in terra poterat titulo debiti seu iustitiæ, sed ex mera gratia, reposcere In deo miracula, cum in operibus gratiæ; nulla admittatur querimonia, cur illi, & non mihi? quia ex cultu Dei pendet libera voluntate, ex mera quoque nulla sunt liberalitate; nec non potest quisque suum in illis habere beneplacitum, absque eo quod a quoque sibi conqueratur factam iniuriam. Quam infusa querimonia: cui non me tam nobilem atque alterum Deus creauit? Vt quid illi prosperam largitur diurnamque valetudinem, mihi nec vnum concedit diem ab infirmitate liberum? Quæ ratio, vicino meo tribuendi facultates, vt omnia superestruant: me vero omni humana spoliatum? Amentiam sapient

(inquit D. Paulus) si de vasis figuli carinus que-
reretur de figulo quod se non finxisset discum,
& discus mediocri, cur non maiorem? Num-
quid dicit figmentum ei, qui se finxit: quid me fe-
cisti sic? Congrua iustaque fuit, patrisfamilias il-
la sententia quando operario soluerat, quod ex
conventionem facta iustitia illi tenebatur, quia
obloquebatur quod non eodem modo eum il-
lo, atque cum altero ageret, cui ex gratia tan-
tumdem concesserat respondit: Amice, num tibi
solutum est quod debetur? solutum est Do-
mine; ergo nullam tibi facio iniuriam, si plura
tibi non tribuam, quam hac, nec tibi tantum
quantum alteri. Tolle quod tui est & vade:
volo autem huic nouissimo Ave &c. Non facio tibi
iniuriam. An oculus tuus nequam est, quia ego
bonus sum?

prudentes sunt. *Sunt iusti atque sapientes.* Opti-
ma conversio iusti sapientes: Ostende namque
mibi virum iustum & sanctum, & tibi monstra-
ro sapientem. Econtra peccatores cognominat
Moyses stultos & mente captos. *Gens autem esse iusti-
tia est, & sine prudentia.* Cum sint iusti sapientes, 28.
Sapienter iudicant iustumque proferunt iudiciū;
Iudiciū iusti: oculis quoque suis præferunt, ve-
lut acies: facies opera divina iustitia: *Iustitias
quasi lumen accendit.* Qui noctibus aliquid cona-
tur efficere, tenebris impeditus, igniarum sumit,
& bis terve lapide ferri acie percussio scintillas
colligit, ex quibus lumen accendit, quo dirigat:
Omnis tenebris involvitur crassissimis mi-
sericordie Ægypti, mundi: *Nos quippe obvolvimus
tenebris.* Quotiescumque viro iusto ac sancto al-
iquid offertur agendum; ad quod proprio duci-
tur appetit, seu allicitur delectatione: ne à recto
delectet intellectus igniarum lapidem ferit fortissi-
mum, sacras inquam historias Scripturæ, & hinc
iudiciorū Dei lumen elicit, quo illuminetur, quo
dirigatur. Si conscendere velit ad altiora cogi-
tationis, vanisque discedi præteritionibus, sibi ponit
in oculis, tremendum Dei, cum formosissima
omnium creatura, iudicium, nimirum Luciferi,
& mirabilis Angelorum ipsis sideribus pulcherrimo
sidus illos etenim ob superbiæ tumorisque co-
gitationem, de celo præcipites ad ima tartari
deiecit cruciandos: & attenta mente, considerat,
quod nobis proposuit Apostolus Petrus. *Si An-
gelis peccantibus Deus non peperit, sed rudentibus
inferni detrahitos in tartarum tradidit cruciandos
&c.* Si tunc illi affectus, ut manum mittat
ad vitia, confestim Adami prodeit iudicium:
quem quia vitium sibi præterit, dicit pomum
comedens tam ipsum, quam posteros eius morte
muletavit. Si forme alterius allicat elegantia,
iudicium sibi proponit, quo Deus Davidem sibi
adeo familiarem punxit, quem ob adulterium, la-
crymis tamen planctuque correctum, tantis affli-
xit tribulationibus, tot attrivit persecutionibus,
filiorū elade, milleque calamitatibus castigavit.

§. II. Fac & hic. Iustorum iudiciū aqua-
le est, ex operibus iustitia trahendo exem-
plar.

Hoc interest discriminis inter opera iusti-
tiae & gratiae, quod sint illa secundū legē
debiti, habeant rationem, fundent & fa-
ciant compassionem ad alios: opera verò gra-
tiae, supra legem sunt, & ad illa sufficit mera effi-
cientis voluntas, proinde nec rationem agnos-
cunt debiti, nec ad alios exemplaris. In vincu-
la Rex coniecit, viatum obsequorem, & secun-
dum iura procedens, reum addidit patibulo. O-
pus illud fundat exemplum alijs efficac, & pu-
blico præcone Rex proclamatur: ut iustum sit illi
supplicium, ceteris autem terror, & sciat qui ta-
lia perpetrat, quod talia patitur. Attamen al-
teri Rex indulget misericors, qui iam ad infimū
hærebat patibuli, sito beneplacito, & so-
lum quia illi sic lubet. Hoc non opus est iusti-
tiae, sed gratiae, nec secundum legem, sed secun-
dum voluntatem, proinde ceteris non fundat
exemplum, nec quislibet potest prætereire latro-
pœnæ remissionē, quæ concedebatur alteri. Hinc
oppositè trahit Spiritus S. rationem cur iusti
quantalibet virtute meritisque conspicui, tremore
prementur continuo, peccatores verò quanto
pluribus inquinantur sceleribus, tanto sunt tran-
quilliores, & se credunt esse securiores: *Qui tē-
ment Dominum, inveniunt iudiciū iustum, &
iustus quasi lumen accendit, peccator homo vi-
tium correctionem, & secundum voluntatem suam
inveniet comparationem.* Magnum inter iustos &
peccatores interest discrimen. Iusti sapientes

similitudo.
Job 37. 19
An. 2. Petr. c. 2.
30
II.
Et San-
ctorum
perpen-
ditur etiā
pro par-
tis cul-
pis gra-
ua sup-
plicia.

